

Mã

Đời

Mã

Trời

MÃO đời Chúa đội quá chua cay !
GAI nhọn, giáo đâm, đinh đóng tay !
ĐAU đớn vì tội thân chịu khổ !?
THƯƠNG người, gánh tội thế, ai hay !?
MÃO Trời ban-thưởng linh-công trọn,
TRIỀU chính Thiên-Vương tể-trị nay.
VINH diệu năng-quyền nay **Chúa Sống**,
HIỂN minh **Danh Thánh** thế-gian này.

Linh-ân Nguyễn-Thiện-Nhân

Phục-Sinh 2011

Buổi Mai Ấy

Buổi mai ấy, mặt trời vừa thức giấc,
Gió lay cây, sương ngái ngủ lăn tròn,
Hai nàng Ma-ri, tất tả đường mòn,
Lòng nôn nả, đi thăm nom mộ Chúa !

Ba ngày qua, hồn thân như héo úa !
Quên làm sao, hình ảnh Chúa hy-sinh !
Người ta ghét khinh, đóng Chúa thập hình !
Thầm nhớ lại câu: “Nhân tình thế thái”.

Tay trong tay tâm tư dường ái ngại,
Cân dầu thơm, mong được xúc xác Ngài,
Lòng nhủ lòng: “Thăm mộ Chúa ban mai”,
Lúc thôn xóm không một ai ngờ vực.

Kìa ! lạ quá, mình ngủ mê hay thức ?
Đá chấn mộ phần ai vực lăn ra ?
Quân lính niêm-phong mộ Chúa kia mà !?
Vào trong mộ mắt lệ nhòa, quặn thắt !!!

Xác Chúa đâu rồi, vải thô tung vắt ?
Có vậy sao, ai trộm xác Chúa rồi !?
Đang lúc chị em lòng dạ rối bời,
Mờ trong tầm mắt bóng người đi tới.

“Chủ vườn hỡi, giúp chị em tôi với,
Xác Chúa tôi ai dời chỗ đi rồi !?”
*“Hỡi các người: Tìm Chúa chẳng đúng nơi,
Ngài Sống Lại, như lời Ngài đã phán”.*

Nghe vừa dứt, có kịp đâu suy đoán,
Quãng đường làng chỉ một thoáng qua mau.
“Đến bạn ơi ! xem quyền phép nhiệm mầu,
Chúa đã chết mà nay Ngài Sống Lại”.

Lời Chúa dạy xưa, cùng nhau phân giải:
“*Khỏi Ba ngày, Ta Sống Lại Vinh-Quang*”.
Phía cửa vang ra, lời nói dịu dàng,
Nhường mắt, Tho-ma bàng-hoàng mơ tỉnh.

“*Mừng cho người, các Con ơi bình-tĩnh,
Chính Ta đây trong xác thịt con người,
Việc đã xảy ra, theo đúng ý Trời,
Từ phần mộ, Sống lên Ngôi Quang-Chính*”.

“Đúng Chúa yêu, xin cho con xác-định,
Tay, hông Thầy, còn mang vết giáo, đinh ?”.
Ánh mắt khoan dung, Cứu Chúa nghiêng mình,
Môn-đệ thấy vết giáo, đinh đâm lũng.

“*Hỡi các Con, vui lên đừng nao-núng,
Quyền phép Thượng-Thiên, Ân-Sủng dưới đời,
Từ Cha ban sẽ đặng đến các người,
Hãy rao giảng Tin-Lành ơn Cứu-rỗi*”.

Cứu-ân ấy Chúa còn đang mời gọi,
Chúa Sống Vinh-Quang, Chúa Sống muôn đời.
Ngoài Chúa ra, người vẫn chỉ là người,
Mà nguyên tội, biển khơi khôn rửa sạch

**Hân-hoan Chúa Sống Lại rồi,
Nhận, Tin Chúa Sống , ngàn đời Phước-Ân.
Bạn ơi, kíp đến nhận phần.**

Linh-Ân Nguyễn Thiên Nhân
(Cảm Tác)

Suy-Niệm Chúa Phục-Sinh

Sáng Xuân hồng vằng dương tỏa xuống,
Sương long-lanh ngủ muộn trên cây,
Thoảng cơn gió nhẹ cành lay,
Tròn lăn, rơi, rụng, sáng ngày Phục-Sinh.

Chân rảo bước bình minh dần tỏ,
Chuông giáo-đường ngân rõ thanh-âm:
*“Thương người Con Thánh âm-thầm,
Nhục hình thay chịu lỗi lầm nhân gian”.*

Suy nghiệm đúng hằng ngàn năm trước,
Thánh-kinh Tân, Cựu-ước đã ghi:
*“Con Người xuống thế đúng kỳ,
Hiện thân chính Đấng Mê-Si cứu người”.*

Hầu ai tin Đạo Trời chân-thật,
Gánh tội khiên được cất đi ngay,
Hồn thân đổi mới từ nay,
Đường trần có Chúa, đường đây Thiên-đàng.

Từ bỏ hẳn đường hoang thuở trước,
Hưởng Hồng-ân Vĩnh-phước tràn đầy,
Đàn Chiên nhà Chúa xum vầy,
Hân-hoan Suy-niệm **Mừng Ngày Phục-Sinh.**

Linh-Ân Nguyễn Thiên Nhân